

Zpráva o výjezdu do Estonska TAPA 13 - a o tom, jak jsem našla svůj poklad

Lucie Čechová (19), KS Praha – Střed

Na začátku července 2013 jsem měla již podruhé možnost zúčastnit se misijního výjezdu v Estonsku. Opět jsme měli program v Tapě, což je menší estonské město. Díky vztahům, které jsme mohli loni navázat s místními, byla spolupráce výborná.

S přípravami na program pro děti jsme začali už v květnu, abychom měli všechno co nejlépe secvičené a nic nepodcenili. Připravit se na chození po ulicích a zvaní lidí už tolik nejde, o to víc jsme byli nadšení z toho, co jsme mohli zažít.

Loni jsme především zvali kolemjdoucí a příležitostně se za ně modlili. Letos tomu bylo jinak, protože jsme v týmu měli Jonase Neústupného, který má zkušenosti s „Hledáním pokladu“. Jonas nám vysvětlil, jak to funguje a hned první den jsme začali.

Pro mě byl nejzajímavější třetí den, kdy jsem byla v týmu s Maru Bukáčkovou, Michalem Vadlejchem a Mihkelem Kivisildem. Sama jsem na papírku měla problém s nohama, ale zároveň jsem viděla i obraz v hlavě, jako fotografie nebo film. V obrazu byla paní, která šla s rukama nataženými před sebe, trochu jako mumie. Na sobě měla červené tričko a dlouhou sukni s určitým vzorem, jako květovaný. Říkala jsem si, že je to dost nepravděpodobné potkat někoho takového, tak jsem to nechala být.

Už jsme se pomalu vraceli zpátky na program, když v tom jsem viděla můj poklad! Byla to starší dáma, která na sobě měla červené tričko a dlouhou tmavou sukni se vzory kruhů apod. Především ale používala k chůzi chodítko, takže měla ruce natažené před sebe. Ihned jsme se za ní vydali, ale dostihli jsme ji až když byla na své zahradě. Přesto jsme ji oslovili a mohli jsme vejít. Řekli jsme jí, co jsem viděla a jestli má problémy s nohama. Odpověděla že ano a my se za ní mohli modlit.

Odpolední programy byly také vydařené, Bůh připravil víc než my sami, proto se pak například naše největší představení odehrálo ve skate parku. Děti na programech postupně přibývalo a třetí den jsme se loučili s těžkým srdcem. Díky workshopům, které probíhaly v menších skupinách, jsme měli více prostoru k rozhovorům, a tím jsme s nimi mohli navázat užší vztahy.

Již loni pro mě misie v Estonsku hodně znamenala, Bůh mne naučil víc mu důvěřovat a ukázal mi svou dokonalost i v těch nejmenších detailech. Letos mne znovu překvapil, díky hledání pokladu a dalším aktivitám jsem měla možnost poznat Ježíše ještě víc. Nejen já, ale každý z týmu má svoje vlastní svědectví právě z hledání pokladu. Bylo to velké povzbuzení slyšet od každého, co on sám při tom zažil a jaký poklad našel. Probudila se v nás touha pokračovat v tom i doma v Česku nebo Německu. Bylo skvělé navázat nová přátelství a prohloubit ta stávající, jsem vděčná i za celý česko-německý tým a Pavla jako úžasně zapáleného vedoucího.

Poznámka redakce:

Hledání pokladu je jedna z možností, jak evangelizovat na ulicích. Nejdřív si každý jednotlivý účastník zapíše na papír (*mapa pokladu*) svá slova poznání k získání potřebných *vodítek* k nalezení pokladu.

Kategorie vodítek jsou nebo mohou být: místo, jméno osoby, vzhled, osobní problém, něco neobvyklého. Potom se vytvoří menší týmy, členi týmu si vzájemně přečtou svá vodítka a jdou za stálého srovnávání svých map hledat poklad.

Hledání pokladu je nadpřirozená evangelizace prostřednictvím nadpřirozených setkání. Biblické principy, návod a osobní svědectví podává Kevin Dedmon z církve Bethel v Reddingu ve své knize *Hledání největšího pokladu*, kterou v českém překladu vydalo v r. 2013 vydavatelství JUDA (www.juda.cz/shop).

Německá verze článku je [zde](#), estonská [zde](#).